

J. C. VAN KEPPEL

Pachyphytum viride E. Walth.

In Cactus and Succulent Journal of America, Vol. VIII, 12, 210 beschreef E. WALTHER deze *Pachyphytum*, die door haar groene onberijpte bladeren sterk afwijkt van alle andere tot deze groep behorende *Pachyphytums*. Oorspronkelijk was deze plant ingevoerd uit Mexico door FERD. SCHMOLL, Cadereyta, Queretaro, echter zonder een nadere opgave van de vindplaats. Waarschijnlijk is deze soort dan ook afkomstig uit Midden-Mexico, de

PACHYPHYTUM VIRIDE E. Walth.

bakermat van de andere soorten. Deze plant behoort tot de *Eupachyphytums* vanwege de grote, aanliggende schut- en kelkbladeren, die duidelijk langer dan de bloemkroon zijn. *Pachyphytum viride* is waarschijnlijk het nauwst verwant met *Pachyphytum oviferum* en *brevifolium*, maar van beide soorten duidelijk te onderscheiden door de langere smallere, onberijpte bladeren.

Een opvallende bijzonderheid aan deze plant is, dat in het voorjaar, vooral bij zonnige droge kultuur, de bladeren fraai bronsrood verkleuren. In de zomer, als de planten in volle groei zijn, verdwijnt deze verkleuring helaas.

Wij ontvingen van deze plant enkele jaren geleden een bladstekje onder de naam *Pachyphytum longifolium*, wat echter een heel andere plant is, welke in groeiwijze en bladkleur sterk afwijkt van *Pachyphytum viride* — viridis betekent groen. Hoewel zij niet bepaald algemeen in de liefhebbers-

collecties voorkomt, is het mogelijk dat zij hier en daar onder deze foutieve naam gekweekt wordt.

De kultuur levert geen bijzondere moeilijkheden op en is bij de inleiding van dit geslacht voldoende beschreven. Door de vrij lange bladeren, die gemakkelijk afbreken, is het geen plant voor de massakultuur, maar voor liefhebbersverzamelingen toch wel zeer aanbevelenswaardig.

Volledigheidshalve nog een korte beschrijving van deze plant :

Stam, kort, meest niet spruitend, tot 3 cm in doorsnee 10 cm lang.

Bladeren 12–20 in een gedrongen rozet aan de top van de stam, geelachtig groen, wijd afstaand, enigszins omhoog gebogen aan de top. Half rolrond, vlak aan de bovenzijde, smaller aan de basis, min of meer stomp aan de top, 8–14 cm lang, 1,5–2,5 cm breed, 1–1,5 cm dik.

Bloemstengel, opstijgend meest enkelvoudig, bloemtros knikkend met ± 15 klokvormige roodachtige, groen gerande bloemen, 12 mm lang, kelkbladeren 18 mm lang.

Type in Californian Ac. of Science, no. 242615 (E. WALTH. 1937).

BOEKBESPREKING

J. A. Janse, SUCCULENTEN — Cactussen en Vetplanten — met 93 afbeeldingen naar foto's van A. J. A. Uitewaal. — Uitgegeven door N.V. L. Stassen Jr., Hillegom.

Als deel I van een serie, die Orbis Florum — bloemenwereld — wordt genoemd, is verschenen een keurig verzorgd, goed gebonden boekje over de planten, die nu eenmaal de bijzondere belangstelling van onze lezers hebben.

In afwijking van de tot dusver over onze liefhebberij gepubliceerde boeken is dit werkje viertalig en wel Nederlands, Engels, Duits en Frans, waardoor bereikt zal worden, dat het niet alleen in Nederland zal worden gebruikt, doch ook in het buitenland in de handen zal komen van velen, die belangstellen in het kweken van cactussen en vetplanten.

Het boekje begint met een korte beschrijving van de soorten, waartoe onze succulenten behoren en een handleiding voor het kweken van deze planten in de omstandigheden, die wij hier als regel voor onze planten kunnen scheppen. Verder worden 93 afbeeldingen gegeven van planten, die in de collecties voorkomen, met vermelding van de streek, waar zij gevonden worden, terwijl voorts aangegeven wordt, welke soorten in de huiskamer gekweekt kunnen worden. Bij elke plant wordt de toelichting eveneens in vier talen gegeven.

Door de wijze van behandelen zal het boekje ook voor de beginnende liefhebber van grote betekenis zijn, terwijl de foto's zodanig zijn opgenomen, dat het mogelijk is aan de hand daarvan bepaalde planten te herkennen en dus op naam te brengen. De kleurenfoto's zijn goed geslaagd.

Hoewel wij er naar hebben gezocht, is het ons niet mogen gelukken een systeem in de volgorde van de afgebeelde planten te vinden, terwijl ons is opgevallen, dat in de index de namen, van persoonsnamen afgeleid, met hoofdletters zijn geschreven, iets dat in de laatste jaren door de meeste schrijvers wordt nagelaten.

Afgezien van enkele drukfouten, die zijn blijven staan, willen wij er op wijzen, dat op de bladzijden 51 en 81 als naam wordt gegeven *Mamillaria* in plaats van *Mammillaria*, terwijl op bladzijde 105 de *Espostoa lanata* in de kopregel wordt aangegeven als te behoren tot de Aizoaceae in plaats van tot de Cactaceae.

Wij geloven, dat de firma Stassen met het uitgeven van dit boekje een goed werk gedaan heeft voor onze liefhebberij, te meer omdat wij weten, dat de samensteller zowel als de fotograaf — er waren ook enige foto's van anderen opgenomen — personen zijn, die uit ervaring en met gezag over dit onderwerp kunnen schrijven. G. J. MOL.